

Máš čas?

Základ kázání: **Ageus 1:1-15**

1. čtení: 2. Korintským 5:14-6:2

Milí bratři, milé sestry,

když měl náš Jeremiáš zhruba tři roky, naučil se své žádosti směřované na mě začínat otázkou: Tati, máš dneska čas? Tati, máš teď čas? Na tuto větu jsem často odpovídal: *Ted' nemám čas, Jeremi.* Nebo: *Dneska ne, až zítra.* Od něj se to postupně naučily ostatní naše děti. Takže tuto otázku někdy slyším i třeba ze třech úst za jeden den. O to hůř se mi na ni odpovídá záporně: *Ted' nemám čas. Dnes nemůžu. Snad zítra, jo?*

Dnes se nás všech Hospodin ptá: *Máš čas? Máš na mě čas?*

1) KDY, KDE A KOMU AGEUS KÁZAL?

Nejprve – abychom se v dnešním biblickém textu trochu zorientovali – zodpovíme tři jednoduché otázky: Kdy, kde a komu kázal prorok Ageus? Na začátku slyšíme:

- ¹ *V druhém roce vlády krále Dareia, prvního dne šestého měsíce, stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu a k veleknězi Jóšuovi, synu Jósadakovu.*

Ageus kázal svým bratrům a sestrám, kteří se před několika lety vrátili z babylonského exilu a nyní žijí opět v zaslíbené zemi, ovšem už pod vládou perských králů. Málokdy se podaří odhalit přesné datum vystoupení izraelského proroka. V případě tohoto kázání proroka Agea to však možné je. Ageus tato slova kázal 29. srpna 520 př. Kr. v Jeruzalémě, u trosk Hospodinova chrámu. A je dokonce velmi pravděpodobné, že prorok Ageus vystoupil přímo při bohoslužbách. Právě na ten den totiž připadlo novoluní. A v takový den měl lid z Božího rozkazu přinášet Hospodinu zvláštní oběť. Dočítáme se o tom například v knize Numeri (Nu 28:11-14). Stejně tak se z knihy Ezdráš dozvídáme, že právě tito navrátilci přinášeli o novoluní oběť Hospodinu na nově postaveném chrámovém oltáři:

- *Když nastal sedmý měsíc a Izraelci již byli v městech, shromáždil se lid jednomyslně do Jeruzaléma. ² Jéšua, syn Jósadakův, s bratry kněžimi a Zerubábel, syn Šealtielův, se svými bratry začali budovat oltář Bohu Izraele, aby na něm mohli obětovat zápalné oběti, jak je předepsáno v zákoně Mojžíše, muže Božího. ³ Zřídili oltář na jeho původních základech, neboť žili ve strachu z národů zemí, a obětovali na něm zápalné oběti Hospodinu, zápal jitří a večerní. ⁴ Potom slavili svátek stánků, jak je předepsáno. Každý den přinášeli zápalné oběti v počtu stanoveném pro onen den. ⁵ Vedle nich také každodenní zápalnou oběť, **oběť při každém novoluní** a při všech slavnostech zasvěcených Hospodinu, mimo vše, co kdo Hospodinu obětoval dobrovolně. ⁶ V první den sedmého měsíce začali obětovat zápalné oběti Hospodinu, i když ještě nebyly položeny základy Hospodinova chrámu.* (Ezd 3:1-6)

Ageus si tedy vybral skvělou příležitost pro vyřízení Hospodinova slova. Judejci, kteří se teprve nedávno vrátili z Babylónu do zaslíbené země, byli shromážděni u chrámového oltáře, na kterém přinášeli Bohu své oběti. Stáli přímo na troskách Božího chrámu. Tam slavili bohoslužby. A právě ten krásný a hluboký okamžik jim Ageus zkazil. Začal je kárat. Přinesl jim Boží slovo, které rozhodně – alespoň na první poslech – nebylo pohlazením pro jejich duši. Pravda holt bolí a často není vůbec příjemná. Ale bez Boží pravdy, bez Božího pravdivého slova není možný žádný posun, žádný pokrok, žádné uzdravení. Tak se o nás Bůh stará, bratři a sestry! Říká nám pravdu, která nás někdy zabolí, ale zároveň uzdraví. Vzpomínám si, jak mi jako malému klukovi doktor vyřezal kuří oko na noze. Byl to bolestivý zákrok, díky kterému jsem ale za pár dní zase mohl normálně chodit. Přesně tímto způsobem nás Bůh léčí svým slovem.

2) NA CO ČAS NEMÁME – A NA CO ČAS MÁME

Co jim tedy Ageus vyřídil?

- ² *"Toto praví Hospodin zástupů: Tento lid říká: »Ještě nepřišel čas, čas k budování Hospodinova domu.«"*

Tak především: Hospodin nám naslouchá. Hospodin nás slyší. Slyší to, co si říkáme mezi sebou. Slyší i to, co si mumláme pod nosem sami pro sebe. Bůh slyší každý náš hlásek. Každé slovo vycházející z našich úst. Každou myšlenku vycházející z našeho srdce. On má uši všude. A v tomto případě: To, co Bůh slyší, se mu vůbec nelíbí. Z toho, čemu naslouchá, nemá velkou radost. O co přesně šlo? Co si Izraelci povídali? Doslova: *Není čas jít stavět dům Hospodinův.*

K tomu musíme připojit ještě tu Boží odpověď:

- ³ *I stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea: ⁴ "Je snad čas k tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem, zatímco tento dům je v troskách?*

Izraelci se věnovali vlastním záležitostem. Každý z nich se zaměřil na stavbu svého vlastního domu. Vynakládali svůj čas a své prostředky k tomu, aby zvelebili své domácnosti. Aby se dobře zabydleli. Aby měli své příbytky v tom nejlepším pořádku. Ale co dům Hospodinův? Co Boží chrám? Ten byl stále v troskách! Tito lidé nepovažovali za důležité znovu vystavět Hospodinův dům. Možná si říkali, že stačí oltář, na kterém přinášejí Bohu oběti: *Vždyť přece Bůh nepotřebuje svůj dům, ne? Kdyby ho tak nutně potřeboval, nedovolil by zhruba před 70 lety babylónským vojákům, aby ho srovnali se zemí.* Nebo se jim prostě nechtělo vynakládat své síly, svůj majetek a především svůj drahocenný čas k tomu, aby budovali Hospodinův chrám. Své síly, majetek i čas raději využívali k tomu, aby se oni a jejich nejbližší měli co nejlépe. Oni si přece zaslouží – po všem tom strádání v zajetí – žít co nejdůstojněji, ne?

A) Náš kostel

Bratři a sestry, možná už nad tím přemýšlíte... Možná už dumáte nad tím, jak se toto Ageovo kázání týká nás samotných. K čemu přesně nás dnešní Boží slovo vede a vybízí? Snad k tomu, abychom opravovali náš javornický kostel? Chce nám snad Hospodin sdělit, že bychom nejprve měli mít opravený náš kostel, a potom si zvelebovat své vlastní domy? Možná také... Proč nakonec ne?

V tomto kostele se scházíme neděli co neděli, o velkých svátcích a někdy i vícekrát v týdnu. Pořádáme zde především bohoslužby. Společně zde slyšíme evangelium, které nás obnovuje a zachovává k věčnému životu. Vysluhujeme zde svátosti, které rovněž podepírají naši víru a oslavují našeho Spasitele. A v neposlední řadě zde přinášíme Bohu oběti v podobě společných modliteb a písní. Oslavujeme v tomto kostele Hospodina za to, že on sám přinesl tu největší a nejdokonalejší oběť: Že poslal mezi nás svého Syna Ježíše, který se za každého z nás obětoval. Tak Bůh sám skrze Krista ukončil starozákonní systém obětí. Kristovým křížem, Ježíšovou zástupnou smrtí smazal náš hřích a usmrtil smrt – a to jednou provždy. A za to ho právě zde, v tomto kostele, společně velebíme.

Proto je důležité, aby tento dům byl čistý a krásný. Aby byl vyvětraný a osvětlený. Aby byl opravený a udržovaný. Když do našeho domu nezatéká, nemělo by zatékat ani do kostela. Když si doma pravidelně vyměňujeme žárovky, měli bychom vyměňovat žárovky i v kostele. Když si doma pereme záclony, měli bychom prát i tyto kostelní závěsy. A když utrácíme peníze za opravy našich domovů, měli bychom být připraveni utrácet své peníze i za tento náš společný dům. Když jsme ochotni užívat svých sil a svého času ke zvelebování našich domácností, pak bychom měli být ochotni použít své síly a svůj čas ke zvelevení tohoto domu.

B) Naše společenství – to je Boží chrám!

Ale to zdaleka není všechno, co z dnešního textu máme slyšet. Kdyby to bylo všechno, pak by to znamenalo jediné: Že jsme oběma nohama uvízli ve Starém zákoně. Ale to my nesmíme! My nejsme starozákonní Izrael! My jsme Kristova novozákonní církev! My máme povinnost tuto prorockou řeč přecedit přes cedník Nového zákona. Nebo ještě jinak: My máme od Boha zadání dívat se na tento biblický oddíl brýlemi Pána Ježíše, brýlemi Nového zákona. Takže znovu: K čemu nás dnešní oddíl vede?

Abychom nejprve budovali „chrám Hospodinův“. Jenže: Co je Boží chrám v Novém zákoně? Je to budova, ve které se církev schází? Je to stavba ze dřeva a z kamení? Jistěže není! Proto ne úplně rád slyším, když křesťané říkají, že v neděli chodí do „chrámu Páně“. My do žádného „chrámu Páně“ nechodíme, bratři a sestry! My dnes nejsme shromážděni v „chrámu Páně“. **My jsme chrám Páně.** Církev je chrám Páně. Naše shromáždění v Kristově jménu – to je chrám Páně. Naše společenství v Duchu svatém – to je dům Boží. Bůh si postavil svůj chrám z našich životů, z našich srdcí, z nás samotných. Církev, náš sbor – to je živý chrám, živý organismus, který čerpá svou životodárnou sílu přímo z Ježíše Krista. To tvrdí Písmo mnoha místech:

- ¹¹ *Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. ¹² Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy - ¹³ dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. ¹⁴ Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. ¹⁵ Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm. ¹⁶ Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? ¹⁷ Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy. (1K 3:11-17)*

- ¹⁹ Či snad nevíte, že **vaše tělo je chrámem Ducha svatého**, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! ²⁰ Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha. (1K6:19-20)
- ¹⁶ Jaké spojení chrámu Božího s modlami? **My jsme přece chrám Boha živého**. Jak řekl Bůh: 'Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.' (2K 6:16)
- ²⁰ **Jste stavbou**, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. ²¹ V něm je celá stavba pevně spojena a roste **v chrám, posvěcený v Pánu**; ²² v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží. (Ef 2:20-22)
- ¹⁴ Doufám, že k tobě brzo přijdu. Ale piši ti to ¹⁵ pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat **v Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy**. (1Tm 3:14-15)
- ⁴ Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je 'vyvolený a vzácný'. ⁵ **I vy bud'te živými kameny, z nichž se staví duchovní dům**, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. (1Pt 2:4-5)

C) Máme čas na budování vztahu s Kristem a s našimi bratry a sestrami?

Co nám tedy Bůh skrze dnešní Ageovo kázání chce sdělit? Co chce říct nám, kteří věříme v Krista a jsme z jeho milosti chrámem Boha živého? Že máme vynakládat svůj čas a síly na to, abychom budovali to naše společenství. Abychom budovali vztah s Ježíšem Kristem. Abychom budovali duchovní vztahy mezi sebou navzájem.

A právě na to žel často nemáme čas. Lépe řečeno: Myslíme si, že nemáme čas na budování vztahu s Bohem a vztahu mezi sebou navzájem. Říkáme, že na tyto důležité věci nám čas nezbyvá.

Vždyť si všimněte: Hospodin neříká Izraelcům, že nemají čas. Hospodin jim vyčítá, že to o sobě tvrdí. Že říkají: *Nemáme čas na budování domu Božího*. Jakoby jim Ageus připomínal: *Vy ten čas máte. Jen si myslíte, že ho nemáte. Jen říkáte, že nemáte čas. Vy upřednostňujete své časné a soukromé záležitosti nad ty věčné, Boží záležitosti*. Nic moc se tedy nezměnilo... Tak jako před 2500 lety tvrdili Izraelci v Jeruzalémě, že nemají čas budovat dům Boží, i my to často tvrdíme. Nebo se snad mýlím?

Bratři a sestry, čas je dnes stejně vzácný jako voda. Alespoň to tak v naší společnosti vypadá. Každý druhý dospělý jedinec tvrdí, že nemá čas. A to pořád dokola. Dnes už aby se člověk skoro styděl říct druhým, že na něco má dost času. To vypadá podezřele. To je skoro trapné.

A přitom čas máme. Máme čas obstarávat naše facebookové a instagramové profily, máme čas hrát počítačové hry, máme čas neustále slavít něčí narozeniny a svátky, máme čas sedět u televize, nebo nakupovat na internetu, najdeme si čas na trochu toho sportu či na jiné koníčky. Samozřejmě nejvíc času sebere péče o rodinu a naše zaměstnání. Ale když nám skutečně na něčem záleží, pak si na to čas najdeme. Čas máme – jde jen o to, jak s ním nakládáme. Na co ho vlastně využíváme. A nad tím se musíme čas od času vážně zamyslet. Proto nás dnes Hospodin hned dvakrát povzbuzuje slovy:

- *Vezměte si k srdci své cesty.*

Nebo, jak doslova překládají kraličtí:

- *Přiložte srdce své k cestám svým.*

Srdce je ve Starém zákoně především centrem rozumu, uvažování a rozvahy. Bůh nás tedy vyzývá: *Vezmi rozum do hrsti, člověče. Vážně se zamysli nad svým životem*. Čas, který máme, je omezený. Friedrich Nietzsche, farářský synek a filozof známý především pro svůj výrok o smrti Boha, kdysi napsal: *Tohle že byl život? Ještě jednou!* Bůh, v kterého nevěřil, mu toto jeho přání nesplnil. Nikomu z nás takové přání nevyplní. Každý z nás má jen tento jeden život. Každý z nás má jen omezený čas.

Navíc vezmeme v potaz, že žijeme v čase, který nám dal Hospodin. A Hospodin od nás očekává, že čas nám svěřený budeme obětovat na budování vztahu s ním, a také na budování vztahu s našimi bratry a sestrami. Kristus za nás obětoval svůj božský život, abychom s ním strávili celou věčnost. Ale nejen to! On za nás obětoval svůj život, abychom s ním strávili i tuto naši časnost. I tento konkrétní čas, který nám Bůh zde na zemi vyměřil.

Posuďte sami: Má těhotná žena věřit svému muži, že bude věnovat dostatek času jejich dítěti až se narodí, když si přitom v průběhu těhotenství ten muž ani jednou neudělá čas na to, aby se svou ženou zašel na ultrazvuk, nebo aby se s ní šel podívat do porodnice? Nebo: Má věřit zaměstnavatel člověku, že o danou práci skutečně stojí, když „z naléhavých důvodů“ zrušil svou účast na konkurzu? A proč by nám měl Bůh věřit, že se těšíme na to, až s ním strávíme celou věčnost, když zde na Zemi v této přípravné fázi nejsme ochotni mu věnovat ani své síly, ani svůj čas?

Možná nás napadlo, že pravidelná účast na bohoslužbách – to přece musí stačit! Jenže: Pevný, vřelý a důvěrný vztah s Bohem a s našimi sourozenci ve víře nevybudujeme za jednu či dvě hodiny týdně. Vy, kteří jste v životě postavili dům, víte, že kdybyste ho stavěli pravidelně pouze jednu hodinu týdně, tak by váš dům nestál ještě dnes. V těchto dobách, kdy světlo Božího slova v lidech pohasíná, je třeba se vážně začít do Bible. V Božím slově hledat pravdu o Bohu, o nás, o světě, nacházet v něm skutečného průvodce pro náš život. A to vyžaduje především náš čas. Také je třeba se začít modlit – a nejen za nás a za naše nejbližší. Je třeba se přimlouvat za celý svět, aby mnozí lidé přešli ze tmy hříchu a smrti do Božího světla, do života s Kristem. A na to potřebujeme čas. Uprostřed společnosti, která se ráda baví a užívá si, uprostřed lidí, kteří si rádi hrají sami jen na tom svém písečku, je třeba se scházet a společně budovat náš vztah s Kristem, podepírat se duchovně, podporovat se na cestě za Kristem. A na to je třeba si vyhradit čas. No, třeba je někdo z vás hluboce přesvědčen, že se svým časem nakládá správně. Tedy: V souladu s Boží vůlí. Lidem k užítku a Pánu Bohu ke slávě. No, může tomu tak být... Kdo z vás si to myslí, tomu zbývá už jen jediné: V Boží přítomnosti provést hloubkovou kontrolu. V Boží blízkosti se vážně zamyslet nad tím, zda se svým časem skutečně zachází naprosto správně. Třeba vám Bůh dá za pravdu.

D) Námitka

Bratři a sestry, ještě slyším jednu vážnou námitku: *To všechno by, bratře faráři, dnes měli slyšet úplně jiní lidé... Ti, kteří nepřišli na bohoslužby.*

Vy jste přece tady. Vy jste si udělali čas na Boha a na své bratry a sestry – na rozdíl od těch, kteří vůbec do shromáždění nechodí a přitom říkají, že jsou křesťané, evangelíci. A já vám dávám za pravdu: Měli by to slyšet! Tak jim to řekněte! Tak jim to v lásce a mírnosti připomeňte! Na vás se dnes Hospodin obrací, abyste si našli čas na budování Kristova domu, na budování společenství víry. Na obnovu duchovního chrámu, který je v troskách. Takže i na ty bratry a sestry, jejichž život víry je v troskách.

E) Trest – mlčení – poslušnost – náprava

Izraelci tehdy slyšeli z úst Agea, že je Hospodin dokonce stíhá časnými tresty za to, že se dostatečně nevěnují stavbě Božího chrámu. Hospodin je trestal tím, že jim upíral vláhu z nebes a úrodu země. Činil to proto, aby je pevněji přimknul k sobě, k tomu nejlepšímu zdroji života, k tomu jedinému smyslu bytí. A jak na to tehdy odpověděli? Oni mlčeli, bratři a sestry. Mlčeli a poslouchali tu Boží řeč. Poslouchali ta Hospodina slova a prožívali bázeň z Hospodina. Prožívali svatou bázeň a rozhodli se Boha uposlechnout. Začali se stavbou chrámu. A Hospodin je v tom nenechal osamocené. On sám vzbudil jejich ducha, aby se stavbou začali, a aby celé dílo zdárně dokončili.

3) ZÁVĚR

Bratři a sestry, myslím, že po nás Bůh nakonec nechce příliš. Jen mu pokorně a poslušně svěřme náš čas, naše síly, naše prostředky. Poprosme ho o odpuštění, že nám na něj a na náš sbor často nezbyvá čas, protože máme jiné priority. A důvěřujme mu, že on vzbudí i našeho ducha. Že nám skrze svého svatého Ducha dá sílu a odhodlání k budování našeho vztahu s ním a k budování církve Kristovy. V těchto dobách, kdy se církev hroutí, jeho podporu a jeho vedení budeme velmi potřebovat.

MODLITBA

KRÁTKÉ SLOVO FARÁŘE O SBOROVÉM ČTENÍ PÍSMO:

Milí bratři, milé sestry, pomalu ale jistě se blížíme k cíli... V září 2016 jsme společně začali číst Písmo. A po téměř třech letech, právě v těchto dnech, dokončujeme čtení celého Starého zákona. (Přičemž Nový zákon jsme přečetli více než třikrát.) Už nám zbývá dočíst jen dvě poslední knihy z takzvaných *Dvanácti malých proroků*: Zachariáše a Malachiáše – a na konci května budeme v cíli.

Já chci vyjádřit svou vděčnost vám všem, kteří jste se k tomuto sborovému čtení Písma připojili, byť třeba jen na okamžik. Zároveň nepochybuji, že čas strávený nad Bibli vám byl k duchovnímu užítku a prospěchu. Mně osobně tento rozpis povzbuzoval v tom, abych vám kázal evangelium i z takových biblických pasáží, které bych si nikdy dobrovolně za základ kázání nevybral. A tak jsem vděčný Bohu, že nás v tomto společném úsilí podporoval a posiloval. Co bude dál, to upřímně nevím. Pokud ale budete mít touhu pokračovat ve společném čtení Bible, musíte mi to říct. Můžeme časem vymyslet třeba jiný způsob. Anebo jen poupravit stávající model. Ale k tomu budu od vás potřebovat zpětnou vazbu: Zda o sborové čtení Písma skutečně stojíte.